

DER MÅ SKE NOGET NU, ELLERS GLEMMES BERLIN

Vestberlins profil

Detaljer fra dette interview er allerede sivet ud i Vesttyskland, og de har vakt opsigt overalt. Manden, AKTUELTS Bonn-korrespondent har talt med, er den 39-årige Klaus Schuetz. Han er en af Willy Brandts mest fortrolige venner og rådgivere og står samtidig i nær forbindelse med kansler Erhards regering i Bonn. Schuetz har nemlig den post i det berlinske bystyre, der hedder senator for forbundsanliggender, og det vil i realiteten sige, at han er Vestberlins kontaktperson i Bonn. På en måde altså en politiker, der har den utaknemlige opgave at tilhøre både regeringen og oppositionen.

Dean Rusk

AKTUELTE spurgte: — Hverken på det økonomiske eller politiske område findes der i dag nogen akut fare for Berlin. Alligevel mener overborgmester Willy Brandt, at nye Berlin-initiativer er nødvendige. Hvorfor?

SCHUETZ: — Brandt frygter, at de nye, politiske forbindelser mellem Øst og Vest kan komme til at udelukke Berlin, og at ringe interesse, rutine og uvidenhed kan komme til at støtte status-quo-politikken. Hvis ikke Berlin skal blive isoleret, trænger vi til nye initiativer.

AKTUELTE: — Og hvordan ser de ud?

SCHUETZ: — Vi, det vil sige senatet (by-regeringen) har intensivt drøftet spørgsmålet. Vi tænker os nu f.eks. at gøre Berlin til et internationalt indkøbscentrum. Byen har udmærkede muligheder som knudepunkt for international handel, og her kan den geografiske beliggenhed komme den til gode.

AKTUELTE: — Er de østeuropæiske stater interesserede i det?

SCHUETZ: — Endnu har vi ikke undersøgt spørgsmålet i Østeuropa, men det er et problem, vi må gå i gang med. Transittrafikken mellem den vestberlinske flyveplads Tempelhof og den østberlinske Schö-

Willy Brandt ønsker vesttysk udspil over for Østeuropa, for at Berlin-sagen ikke skal blive kølet ned og glemt

Af AKTUELTS Bonn-korrespondent STEIN VIKSVEEN

nefeld stiger stadig. Vi er interesseret i, at denne udvikling fortsætter. Den vil gøre sit for at styrke Berlin i den internationale turisttrafik.

AKTUELTE: — Willy Brandt kom i fjor med en dristig plan for at bedre forbundsrepublikkens forbindelser med Østeuropa. Hvordan er det gået med den?

SCHUETZ: — Oprindelig stammer planen fra 1964. Vi var dengang i USA, og i en samtale mellem DEAN RUSK og WILLY BRANDT, hvor jeg også var til

stede, spurgte den amerikanske udenrigsminister, på hvilke områder Brandt så praktiske muligheder for et samarbejde med Østeuropa. Brandt sendte derefter et memorandum til Rusk. Vi har foreslået, at man intensiverer det økonomiske samarbejde med Østeuropa, vi ville sammen løse tekniske problemer og føre Europa-vejene videre over på østeuropæisk område. Men Brandts initiativ fandt ikke den genklang, det ville have fået, hvis han havde været i den vesttyske regering. Af planen blev der kun en plan.

AKTUELTE: — Der har flere gan-

ge været tale om at flytte enkelte ministerier fra Bonn til Berlin for dermed at understrege, at Berlin er en integreret del af forbundsrepublikken. Hvordan ser det ud med det i dag?

SCHUETZ: — Vi ser gerne, at mange fagministerier eller dele af dem flytter til Berlin som ministeriet for udviklingshjælp har gjort. Men på den anden side er det jo klart, at forsvarsministeriet f.eks. ikke kan komme på tale. Vi — altså senatet — tigger imidlertid ikke om noget. Her er det forbundsregeringen, der har ansvaret.

AKTUELTE: — Skal man regne med flere forbundsdaysmøder i Berlin i fremtiden?

SCHUETZ: — Forbundsdaysen burde mødes tiere i Berlin, men i øjeblikket kan man ikke regne med, at det vil ske. Efter den strid, det sidste møde i Berlin i fjor udløste, mener de vestallierede ikke, det er rigtigt at holde nye møder. Forbundsdaysen har fuld ret til det, men det drejer sig om en ret, der er blevet glemt. Her har vi det egentlige resultat af Khrusjtjov-ultimatum'et fra 1958 — man har ikke rigtig været at komme til møder i Berlin. Da man så endelig vovede igen, kom den sovjetiske modstand. Vi må ikke lade os skræmme, men i dette spørgsmål kan forbundsdaysen ikke gå uden om de vestallierede. Som De véd, har forbundspræsidenten ikke givet afkald på at residere i Berlin fra tid til anden. Derfor kommer der i dag sjældent protester, når han rejser dertil.

Jevtusjenko

Illegal litteratur i Sovjet

Små tidsskrifter dukker op

EN GRUPPE unge kemikere i Leningrad er blevet anholdt og dømt fordi de udgav et illegalt tidsskrift, »Kolokol«.

Men dette tidsskrift er ikke noget enestående, hævder den franske skribent Bernard Feron i »Le Monde«.

Han hævder, at man i virkeligheden skal tale om tre grupperinger i sovjetisk litteratur, de konservative, de frisdannede (som Jevtusjenko) — og rebellerne, hvis værker ikke kommer offentligt frem, men cirkulerer illegalt.

Et af bladene udkommer under navnet »Sfinxen«, og det præsenterer sig selv som »organ for den russiske avant-garde«. Men bladet offentliggør også digte af kendte forfattere som Boris Slutski — dog formentlig uden at bede om lov.

Redaktøren af dette blad, Valerian Tarsis, har vedgået sig faderskabet, og har en overgang været interneret på et psykiatrisk hospital, men er nu tilbage i Moskva.

Men om den leder, der har stået i »Sfinxen«, var skrevet af ham eller af ukendte, står hen: Den krævede, at »litteraturens tæppe må hæves, for litteraturen kan ikke blive til i hemmelighedsfuldhed. Den fordrede også en udfrielse fra »den socialistiske realismes prokrustes-seng«, og fastslog, at der for tiden findes mange »gode navne og tendenser i den russiske litteratur, som næsten er ukendte af offentligheden, fordi de ikke skrives som man skal«.

Der er, skriver Feron, kun tale om et lille mindretal, som vover sig frem i disse illegale blade — men det er dog i hvert fald et tegn på udviklingen, at de overhovedet tør vove sig frem.

seid

Brandt er bange for, at denne scene skal gentage sig i årtier, hvis man ikke minder verden om Berlin og foretager sig noget nu

Willy Brandt

Luftbro-mindesmærket i Vestberlin